

4. ŠTUDIJSKI PROGRAMI IZ RAČUNALNIŠTVA IN INFORMATIKE

Z razvojem računalniške tehnologije in uporabnih področij računalnika so se pričeli na univerzitetnem nivoju oblikovati delni in zaokroženi študijski programi iz računalništva in informatike. Ti programi so bili praviloma bodisi rezultat razvojno-raziskovalnih ambicij posamezne institucije na tem področju, bodisi odraz trenutnih potreb okolja po (relativno ozkih) strokovnih profilih s tega področja.

Prvi poskus sistematično urejenega programa za študij računalništva je bil objavljen leta 1968 v reviji Communication of the ACM (Vol. II, No 3, March 1968) v poročilu z naslovom CURRICULUM 68 - Recommendations for Academic Programs in Computer Science. Poročilo je rezultat večletnega dela vrste ameriških in kanadskih računalniških strokovnjakov in pedagogov in vsebuje konsistenten sestav vseh elementov, ki naj jih vsebuje fakultetni študij tega področja. Predmeti v tem programu so razdeljeni na 3 nivoje: temeljni, vmesni (intermediate) in specialistični (advanced). Program CURRICULUM 68 je bil prav gotovo najbolj dodelan program za študij računalništva na univerzitetnem nivoju, vendar je imel v primerjavi z drugimi do tedaj znanimi programi še nekaj prednosti:

- za vsak predmet in vsako področje programa je priložen skrbno sestavljen izbor najboljše literature
- program omogoča izdelavo manjših zaokroženih programov oz. usmerjenih specialističnih študijskih programov iz različnih disciplin tega področja.
- program je s sistematično klasifikacijo disciplin in predmetov vpeljal načrtnost na področje izobraževanja računalništva, kar je imelo močan vpliv na oblikovanje novih študijskih programov s tega področja.

Temu programu je sledila vrsta programov na ameriških in evropskih univerzah. Med temi je zlasti zanimiv holandski modularni program, ki ga je Ekonomska fakulteta v Subotici priredila za naše razmere. V tem programu je jasno nakazana tendenca prehajanja iz strogo računalniške sfere v uporabniško sfero izobraževanja. Študent dobi poleg potrebnih znanj o računalniku in programiranju še osnovna znanja iz drugih področij kot so matematika, statistika, organizacija dela, sistemska teorija in drugo. Kopija programa, ki ga je predstavil prof. S. Han na interfakultetni konferenci ekonomskih fakultet v Nišu 1971, je podana v Prilogi 2.

V študijskih programih, ki sledijo se vedno bolj odraža diferenciacija med računalništvom in informatiko. Čeprav je pri obeh glavni poudarek na izkoriščanju računalniških zmogljivosti, so študijski programi iz računalništva bolj usmerjeni k proučevanju računalnika in sistemske programske opreme, medtem ko so študijski programi iz informatike usmerjeni k uporabniku in analizi problemov prenosa vsebinskih področij posameznih disciplin na računalniško obdelavo.